

دیوان داورى دعاوى ایران - ایالات متحد

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

DECISION

Case No. 764

Chamber One

پرونده شماره ۷۶۴

شعبه یک

تصمیم شماره ۱ - ۷۶۴ - ۹۳ دی.ای.سی

ورلد فارمرز تریدینگ اینکورپوریتد ،
خواهان ،

- و -

شرکت معاملات دولتی ،

بانک ملی ایران ،

بانک مرکزی ایران ،

خواندگان.

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دیوان داورى دعاوى ایران - ایالات متحد
FILED	ثبت شد
DATE	3 OCT 1990
	تاریخ ۱۳۶۹ / ۷ / ۱۱

تصمیم

۱ - در تاریخ ۱۶ مردادماه [هفتم اوت ۱۹۸۹]، خواهان درخواستی تحت عنوان "تقاضای تجدید نظر در رأی صادره مورخه ۷ جولای ۱۹۸۹" در دیوان به ثبت رسانید. در تاریخ ۱۲ مهرماه ۱۳۶۸ [چهارم اکتبر ۱۹۸۹] خوانده، بانک مرکزی ایران اصالتاً و از طرف سایر خواندگان اظهاریه‌ای تحت عنوان "تقاضای رد درخواست خواهان مبنی بر تجدید نظر در رأی صادره ۷ جولای ۱۹۸۹" ثبت کرد. بانک مرکزی ایران در اظهاریه خود تقاضا کرده است که دیوان "درخواست تجدید نظر" خواهان را رد کند.

۲ - ورلد فارمرز در تقاضای تجدید نظر خود برای اولین بار این استدلال را عنوان کرده است که بانک ملی بطور غیر قانونی ضمانت نامه حسن انجام کاری را که وی افتتاح کرده بود، ضبط کرده و خواستار آنست که حکم نهایی [دیوان] براساس این استدلال تازه وی مورد تجدید نظر قرار گیرد. نظم جریان رسیدگی و قواعد دیوان چنین

روشهایی را ممنوع می‌سازد.

۳ - بطوریکه در بند ۱۳ حکم نهایی صادره در این پرونده، یعنی حکم شماره ۱-۷۶۴-۴۲۸ مورخ ۱۶ تیرماه ۱۳۶۸ [هفتم ژوئیه ۱۹۸۹] ذکر شده است، بند ۲ ماده ۳۲ قواعد دیوان مشعر بر آنست که احکام صادره توسط دیوان "قطعی و اجرای آن برای طرفها الزامی است". طبق قواعد دیوان، دیوان داوری پس از صدور حکم نهایی تنها می‌تواند تفسیری از حکم صادره خود به دست دهد (ماده ۳۵)، یا "هرگونه اشتباه محاسبه، غلط‌های انشایی و املائی یا اشتباهاتی از این دست را تصحیح کند" (ماده ۳۶)، یا "در مورد آن دسته از دعاوی که در جریان داوری ارائه شده، لکن در حکم ذکری از آنها به میان نیامده، حکمی تکمیلی صادر نماید" (ماده ۳۷). خواهان خواسته‌ای بر مبنای هیچیک از این مواد نداشته، بلکه خواستار "تجدید نظری" است که مشمول قواعد دیوان نیست. علاوه بر این، تقاضای مذکور حتی اگر در حیطه شمول مواد ۳۵، ۳۶ یا ۳۷ [قواعد دیوان] می‌بود، باینحال ظرف سی روز پس از ثبت حکم نهایی که در آن مواد مقرر گردیده، به عمل نیامده است. این مسأله که آیا دیوان ذاتاً اختیار دارد که حکمی را مورد تجدید نظر و حک و اصلاح قرار دهد یا خیر، موضوعی است که در اینجا لزومی به بحث و اتخاذ تصمیم راجع به آن نیست.

۴ - دیوان متذکر می‌شود که حتی اگر دیوان می‌توانست استدلال تازه [خواهان] را در ماهیت مورد بررسی قرار دهد، ورلد فارمرز دلیلی بر اینکه موضوع مورد بحث از قراردادی غیر از قراردادهای منعقد بین ورلد فارمرز و شرکت معاملات دولتی ناشی می‌شود، ارائه نکرده است. بطوریکه در حکم جزئی شماره ۱-۷۶۴-۶۶ مورخ ۲۵ مردادماه ۱۳۶۲ [۱۶ اوت ۱۹۸۳] نظر داده‌شد و در بندهای ۱۸ و ۱۹ حکم نهایی مجدداً تصریح گردید، دیوان صلاحیتی نسبت به اختلافات ناشی از این قراردادها ندارد.

۵ - دیوان درخواست خواهان را مبنی بر تشکیل جلسه استماع درباره این موضوع ملاحظه کرده است. در پاسخ به درخواست قبلی برای تشکیل جلسه استماع که خواهان پیش از صدور حکم نهایی بعمل آورده بود، دیوان نظر داد که بند ۲ ماده ۱۵ قواعد دیوان که ناظر بر جلسات استماع است، "با توجه به اوضاع و احوال خاص هر مورد، بایستی به این مفهوم تفسیر شود که جلسات استماع باید بر مبنای درخواست معقولی که یکی از طرفین در مرحله مناسبی از رسیدگی مطرح می‌کند، تشکیل گردند." بند ۱۶ حکم نهایی. در اوضاع و احوال پرونده حاضر که در بالا تشریح گردید، درخواست فعلی خواهان برای تشکیل جلسه استماع موجه نیست و در مرحله مناسبی از رسیدگی نیز عنوان نشده است. بنابراین، دیوان درخواست تشکیل جلسه استماع را رد می‌کند و درباره تقاضای تجدیدنظر، بر اساس مدارکی که در اختیار دارد تصمیم می‌گیرد.

۶ - به دلایل پیشگفته،

دیوان به شرح زیر اتخاذ تصمیم می‌نماید:

تقاضای تجدید نظر در حکم نهایی شماره ۱-۷۶۴-۴۲۸ مورخ ۱۶ تیرماه ۱۳۶۸ [هفتم ژوئیه ۱۹۸۹] که در تاریخ ۱۶ مردادماه ۱۳۶۸ [۷ اوت ۱۹۸۹] توسط خواهان تسلیم شده است، رد می‌شود.

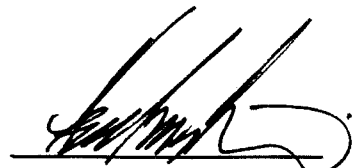
لاهور، بتاریخ ۱۱ مهرماه ۱۳۶۹ برابر با ۳ اکتبر ۱۹۹۰

Bengal Broms

بنگت برومبس
رئیس شعبه یک

بنام خدا

اسداله نوری

هوارد ام. هولتزمن